

עין משפט
נר מצוה

בח א מיי פ"ד מהלכות סוטה הלכה יד:
בב ב מיי שם הל' טו:
גב מיי פ"ג מהל' סוטה הל' כג[:

תוספות שאג"ן

שהיו שקרי נינהו והאי דלא בדיק לה מיא משום דשמא בעלה בא עליה בדרך דאין המים בודקין אותה. והשיב לו ר"ת תשובתך בצדך דמשני רב יוסף דאימר זכות תלה לה. וה"ה דבא עליה בדרך דתולה ואפילו לרב ששת דפליג עליה ואמר דאין זכות תולה לה ליכא למיחש שמא בא עליה לא מביעאי לרבנן דאמרי מותרין לה שני תלמידי חכמים שלא בא עליה דליכא למיחש להכי אלא אפי' לר' יהודה דאמר דאפי' בעלה נאמן עליה בדרך ליכא למיחש דאטו ברשטני עסקי? שאינו מנוקא מעון שבא עליה בדרך ואחר כך משקה אותה אלא לאו שי"מ ליכא למיחש להכי. ותדע דאי"כ לר' שמעון אתה מוציא לעז על הטהורות ששתו שיאמרו טמאות היו אלא שבעליהן באו עליהן בדרך דאפי' למימר דר' שמעון סבר דכמו דבנות לא תלינן עדות נמי לא תלינן דהא נזיל^(א) דמקרא נפקא לן דאין המים בודקין אשתו כשבא עליה בדרך תלינן דלא פליג ר' שמעון אקרא דה"ג משפט לקמן דפרכי' ליה לר' שמעון דאיהא איכא עדים במדינת הים ומשני עדות דמדינת הים לא שכחו ואמאי לא קאמר עדים במדינת הים לא תלי אלא שי"מ דסבירא ליה^(ב) כיון דתלו בקרא^(ג) ומה שאמר בעון בניו ונבנותיו של אדם אין המים בודקין הים לא שכחו ואמאי לא קאמר עדים במדינת הים. לחוש שמתנונו כדפרי' ועוד דלקמן אמרי' דאין זה מן התורה אלא דברי קבלה שמתקין ריב"ז מלהקנות מפני שרבו המגופין ומייתי' קרא מדברי קבלה. רב ששת סבר לא פליגי רבנן עליה דרבי במתנונה דכי פליגי רבנן בסוף שריא מותה באותה מיתה לחוד אבל במתנונה לא אפלוג דכל תל זכות תולה מתנונה היא וזו הואיל ולא מתנונה לא תלה לה זכות אלא שאינה ראויה ליבדק כלל משום עדים. ורב יוסף סבר ראויה ליבדק משום עדים רק הדוכות תלה לה ואי משום דלא מתנונה האי מני רבנן היא דאמרי רבנן זכות תולה לה ולא איירי במתנונה כלל דקסברי לא היתה מתנוונה. ואלי שמנחותיהן נשרפות מנחת קנאות עשירית האיפה קבוצ שעורים נשרפות למטה דבית הדין:

והוא יוסף של אדם אין המים בודקין הים לא שכחו ואמאי לא קאמר עדים במדינת הים. לחוש שמתנונו כדפרי' ועוד דלקמן אמרי' דאין זה מן התורה אלא דברי קבלה שמתקין ריב"ז מלהקנות מפני שרבו המגופין ומייתי' קרא מדברי קבלה. רב ששת סבר לא פליגי רבנן עליה דרבי במתנונה דכי פליגי רבנן בסוף שריא מותה באותה מיתה לחוד אבל במתנונה לא אפלוג דכל תל זכות תולה מתנונה היא וזו הואיל ולא מתנונה לא תלה לה זכות אלא שאינה ראויה ליבדק כלל משום עדים. ורב יוסף סבר ראויה ליבדק משום עדים רק הדוכות תלה לה ואי משום דלא מתנונה האי מני רבנן היא דאמרי רבנן זכות תולה לה ולא איירי במתנונה כלל דקסברי לא היתה מתנוונה. ואלי שמנחותיהן נשרפות מנחת קנאות עשירית האיפה קבוצ שעורים נשרפות למטה דבית הדין:

- ↑ ע"י רש"י לקמן ריש דף ט' ד"ה לא שמיטא.
- ↑ נראה דל"ל כיון דלמצי בקרא תלינן ומה שאמר וכו'.
- ↑ אולי ל"ל והאי דלא אמר דלא בדיק לה מאי משום עון בניו ונבנותיו י"ל משום דלא שכחו דאמר לקמן (דף וז) לענין עדים בעדה"י ועוד דל"כ היו מתנוונה כדפ"י לקמן בסמוך.

ו:

בי קדוש מעיקרא שפיר קדוש משום הכי נשרפת. קשיא כיון דהוא היה מציא מנחתו עליה אמאי נשרפת מאי שנא מהא דמתן צפרק ד' ^(א) במסכת נזיר (דף כד:): האשה שנדרה בזמיר והפרישה את בהמטה בזמיר והיפר לה בעלה אם שלו היתה הבהמה תלא ותרעה צעד ואם שלה היתה הבהמה חטאת תמות ואע"ג דבשעת הקדש הות צת מנדש דק"ל דבעל מינו גיזי ואפ"ה אמר כיון דמשלו היתה תלא ותרעה צעד דנפקא לחולין ומנן נמי התם צפרק צית שמאי (שם דף לב.) מי שנדר בזמיר והלך להציא בהממוט) אם עד שלא נגנזה בהמה נדר הרי הוא נזיר ואם משנגנזה בהמה נדר אינו נזיר והכי נמי הוו עדים בעולם * עוד אמאי נשרפת כיון דק"ל צית הלל דלמרי צפרק יש נוחלין (ב"ב דף קכ:) וצפרק ב"ש במסכת נזיר (דף לא:): דיש שאלה להקדש למה אינו נשאל עליה ותלא לחולין: **ד**בי קדוש מעיקרא במעוות קדוש. ואין להקשות והא' חשם תלוי אע"ג די קדוש מעיקרא בטעות קדוש דלא חזי לכפר מידי היכא דלך חטא ואפ"ה תנן צפרק צתרא ונדע של חטא ירעה עד שיסתאז דהא מפרש התם טעמא משום דלכו נוקפו גמר ומקדיש:

גזירה שמא יאמרו מוציאין מב"י שרת לחולין. ואי תקשה כל הי דמתן תלא ותרעה צעד נגזור שמא יאמרו מוציאין מקדושת הגוף לחולין מרצן התם לא מוכחא מילתא וליכל היכירא צין קדושת פה לקדושת הגוף ויאמר קדושת הפה היה אצל הכא איכא היכירא צין קדושת הפה לקדושת כלי שרת וז"ע צפרק שתי מדות (מנחות דף ג.) וצפרק המודה (שם דף עט:):

קרב הקומץ ולא הספיק בו. נראה דהוא הדין אם קרב הקומץ וצלו עדים שנטמאה דלמר נמי כיפרה ספיקה דהכי אמר צפרק צתרא דכרימות (דף כו:): גזי חטאת

העוף הבא על הספק אם ^(א) משמיא דמו נודע לה שילדה אסורה אפילו צהנאה שעל הספק צאת כיפרה ספיקה:

נמצאו עדים זוממין. נראה ^(א) דלקדשה בכלי קאי וקודם קמינא דלאחר הקמינא איכא איסורא דרבנן ונשרפת דמוקמינן נמי התם הא דמתן משנמלקה נודע לה הרי זו תקצר צנודע לה שלא ילדה וצדין הוא דמותרת צהנאה ומאי טעמא תקצר מדרבנן:
וטהורה ולא שתולא לה זבות. מהכא משמע דבעלה מותר צה לאלתר ולא אמרי' ימתין עד שלש שנים שמא זכות תלתה לה דאם היה אסור צה היכי הוה מצינו למיקרי צה ונקמה ומורעה זרע וכן הראוי רצי צירושלמי ונקה האיש מעון ^(א) אינה חושש שמא תלה זכות ואמאי כמ"ד הזכות מולה ואינה מיכרת: יש

שיש עליה לעשות שהרי צהכשר קרבה יצא וישקה אותה וינידק וכיון דצהכשר קרבה שיריה נאכלין כל זמן שלא אירע צהן פסול בגופן: צלו **ל**ה **ע**דים **ש**היא **ט**מאה. אמעיקרא קאי קודם הקטרה: **נ**מצאו **ע**דים **ז**וממין. עדי סתירתה שעל ידיהם צאה לכך: **מ**נחסה **ח**ולין. לא קדושת פה ולא קדושת כלי ^(א) ואין מועלין צה דבטעות הוה. אלמא לא אמרינן מישרף מדרבנן כי נמצאו עדיה וזוממין שמא יאמרו מוציאין מכלי שרת לחול וש"מ כי קתני צלו לה עדים שהיא טמאה מנחתה נשרפת מדאורייתא קאמר דצת מקדש הוא: **ק**לא **א**ים **ל**בו. הכל יודעין שהקדישה טעות: **כ**ווסיה **ד**רב **ש**שם. דאין המים צודקין סוטה שיש לה עדים: **ו**לא **מ**טעמיה. דועד אין צה דההוא לאו לספק סוטה מידריש אלא לסוטה ודאיט צעד אחד אלא מקרא אחרינא נפקא: **ט**הורה. ואם לא נטמאה האשה וטהורה היא ונקמה ומורעה זרע [בגמדר ה] והוה ליה למיכתב ואם לא נטמאה ונקמה וגו' וטהורה היא לדרשה למידרש הכי טהורה מרעה זרע ולא שניזולת מן המים מפני שהיו עדים בטומאתה: **ו**טהורה. וי"ו יתירא למעוטי שתלתה לה זכות דצהא לא אמר קרא ומורעה זרע: **ה**יא. ולא הניזולת מן המים על ידי שהיה קלקולה מפורסם לכל שכבר היו נושאות ונותנות צה לדבר צה: **מ**וורוּם **צ**לננא. נשים טוות צלננא: **ו**פרכין **ו**רבי **ש**מעון. דלמר [לקמן כב:] אין זכות מולה נהי דו"ו לא דריש מיהו יש לה עדים נפקא מקרא קשיא דלתה מוציא שם רע על הטהורות ויאמרו עדים היו להם:

המקנא פרק ראשון סוטה

האומרם **ט**מאה **א**ני. שהודתה לבית דין על קלקולה שהיו מאיימין עליה כדמתי ממתי ^(א): **מ**קמי **ד**סקדוּש. בכלי שרת: **ס**יפוק **ל**חולין. צפדיין שלא היה קדושת הגוף אלא קדושת פה וכל המנחות נפדות כל זמן שלא קדשו בכלי ^(א): **א**לא **ל**צטר **ד**קדוּש. דכלי שרת מקדשין

את הראוי להם שלא ללאת עוד לחולין כדמתן" כל הנוגע בהם יקדש וליקרב אינה ראויה שהרי אינה צאה אלא להזכיר עונה של זו שצדק והרי היא צדוקה ועומדת ולנדה נמי לא חזיא להקריצה דמנחת שעורים אינה כשירה אלא לסוטה ולעומר: **א**י **א**מרם **צ**שלמא **מ**יס **צ**ודקין **א**וסה. אם שמתה עד שלא צאו עדים אלמא בשעה שנימנה בכלי ראויה היתה לכלי שרת דההיא שעמא צת מיקדשא ומיקרב היא מספק ככאר מנחת סוטה הלכך כי קדיש בכלי שפי קדיש ומשום הכי כי אתו עדים איפסלא מהקריצה מכאן ולהבא ולא נפקא לחולין ונשרפת: **א**לא **א**י **א**מרם **א**ין **ה**מים **צ**ודקין **א**וסה. הואיל ולא ליצדק עומדת ולא ראויה היא למנחה: **ס**יגלי **מ**ינלא **ל**מפרע. דלא היתה ראויה לכלי ואין כלי שרת מקדשין אלא הראוי להם כדאמר צוצחים (דף פו:). **ו**סיפוק **ל**חולין. צלצ פדיין שקדושת פה שלה וקדושת כלי שלה הכל בטעות שהיינו צצורים שהיא טעונה מנחה ואינו כן והקדש טעות אינו הקדש ^(א): **ש**זינסה **צ**עורה. לאחר שקדשה בכלי ועל זנות זה צאו העדים ולא על טומאה של סתירה ראשונה הילכך כי קדשה בכלי צת מקדש ומקרב הואי דלא הוו לה עדים: **ש**לצרה **ל**נקציא. והגימיה והלכה חזינתה: **ד**אטו **פ**רחי **כ**הנסה **צ**יפס. של ראשה תלויים לה שלא תשמט מידם: **ל**עולס **ד**ראמרינן **מ**עיקרא. כדכיה סלקא דעמיה צרישא שעל טומאת סתירה ראשונה צלו ואפילו הכי לא קשיא לרב ששת דהא דקאמר דכיון דלא חזיא לקידוש חיפוק לחולין אין הכי נמי מדאורייתא יאאת לחולין ומדרבנן היא נשרפת לפי שאין הכל צדיאין בהלכות לידע צצצביל

שהיו לה עדים לא היתה ראויה לקדש ואמו למימר מוציאין דבר שקדיש בכלי שרת לחולין: **ה**רי **ה**יא **כ**כל **ה**מנחות. שנטמאו עד שלא קדשו בכלי ותפדה ויציא צדמיה את המנחה: **ק**דש **ה**קומץ. שקמנא ונתן הקומץ בכלי שרת קדש בקדושת קומץ שהמנחה טעונה ארבע עבודות כנגד ארבע עבודות של דם וצחים קמינא מתוך כלי שרת כנגד שמיטה שהסכין של כלי שרת מקדש את הדם ומתן כלי להקדיש הקומץ בכלי שרת שני כנגד קבלת דם הולכה כנגד הולכה והקטרת הקומץ כנגד זריקת הדם: **ש**מם **ה**וא. ושוב אינה שותה דלמאנן צעינן למשרייה: **ה**רי **ה**יא **כ**כל **ה**מנחות. שאירע צהן פסול צין קמינא להקטרה ומישרף למטה: **ו**לא **ה**ספיק. כהן לאכול את השירים: **כ**יפרה. מנחה זו את ספיקה. האי כפרה לאו כפרת עון הוא ולא הזכרת עון אלא כפרה הראויה לה קאמרינן שעשתה מנחה זו בשעת הקטרת קומנא כל מה

שהיו לה עדים לא היתה ראויה לקדש ואמו למימר מוציאין דבר שקדיש בכלי שרת לחולין: **ה**רי **ה**יא **כ**כל **ה**מנחות. שנטמאו עד שלא קדשו בכלי ותפדה ויציא צדמיה את המנחה: **ק**דש **ה**קומץ. שקמנא ונתן הקומץ בכלי שרת קדש בקדושת קומץ שהמנחה טעונה ארבע עבודות כנגד ארבע עבודות של דם וצחים קמינא מתוך כלי שרת כנגד שמיטה שהסכין של כלי שרת מקדש את הדם ומתן כלי להקדיש הקומץ בכלי שרת שני כנגד קבלת דם הולכה כנגד הולכה והקטרת הקומץ כנגד זריקת הדם: **ש**מם **ה**וא. ושוב אינה שותה דלמאנן צעינן למשרייה: **ה**רי **ה**יא **כ**כל **ה**מנחות. שאירע צהן פסול צין קמינא להקטרה ומישרף למטה: **ו**לא **ה**ספיק. כהן לאכול את השירים: **כ**יפרה. מנחה זו את ספיקה. האי כפרה לאו כפרת עון הוא ולא הזכרת עון אלא כפרה הראויה לה קאמרינן שעשתה מנחה זו בשעת הקטרת קומנא כל מה שהיו לה עדים לא היתה ראויה לקדש ואמו למימר מוציאין דבר שקדיש בכלי שרת לחולין: **ה**רי **ה**יא **כ**כל **ה**מנחות. שנטמאו עד שלא קדשו בכלי ותפדה ויציא צדמיה את המנחה: **ק**דש **ה**קומץ. שקמנא ונתן הקומץ בכלי שרת קדש בקדושת קומץ שהמנחה טעונה ארבע עבודות כנגד ארבע עבודות של דם וצחים קמינא מתוך כלי שרת כנגד שמיטה שהסכין של כלי שרת מקדש את הדם ומתן כלי להקדיש הקומץ בכלי שרת שני כנגד קבלת דם הולכה כנגד הולכה והקטרת הקומץ כנגד זריקת הדם: **ש**מם **ה**וא. ושוב אינה שותה דלמאנן צעינן למשרייה: **ה**רי **ה**יא **כ**כל **ה**מנחות. שאירע צהן פסול צין קמינא להקטרה ומישרף למטה: **ו**לא **ה**ספיק. כהן לאכול את השירים: **כ**יפרה. מנחה זו את ספיקה. האי כפרה לאו כפרת עון הוא ולא הזכרת עון אלא כפרה הראויה לה קאמרינן שעשתה מנחה זו בשעת הקטרת קומנא כל מה שהיו לה עדים לא היתה ראויה לקדש ואמו למימר מוציאין דבר שקדיש בכלי שרת לחולין: **ה**רי **ה**יא **כ**כל **ה**מנחות. שנטמאו עד שלא קדשו בכלי ותפדה ויציא צדמיה את המנחה: **ק**דש **ה**קומץ. שקמנא ונתן הקומץ בכלי שרת קדש בקדושת קומץ שהמנחה טעונה ארבע עבודות כנגד ארבע עבודות של דם וצחים קמינא מתוך כלי שרת כנגד שמיטה שהסכין של כלי שרת מקדש את הדם ומתן כלי להקדיש הקומץ בכלי שרת שני כנגד קבלת דם הולכה כנגד הולכה והקטרת הקומץ כנגד זריקת הדם: **ש**מם **ה**וא. ושוב אינה שותה דלמאנן צעינן למשרייה: **ה**רי **ה**יא **כ**כל **ה**מנחות. שאירע צהן פסול צין קמינא להקטרה ומישרף למטה: **ו**לא **ה**ספיק. כהן לאכול את השירים: **כ**יפרה. מנחה זו את ספיקה. האי כפרה לאו כפרת עון הוא ולא הזכרת עון אלא כפרה הראויה לה קאמרינן שעשתה מנחה זו בשעת הקטרת קומנא כל מה שהיו לה עדים לא היתה ראויה לקדש ואמו למימר מוציאין דבר שקדיש בכלי שרת לחולין: **ה**רי **ה**יא **כ**כל **ה**מנחות. שנטמאו עד שלא קדשו בכלי ותפדה ויציא צדמיה את המנחה: **ק**דש **ה**קומץ. שקמנא ונתן הקומץ בכלי שרת קדש בקדושת קומץ שהמנחה טעונה ארבע עבודות כנגד ארבע עבודות של דם וצחים קמינא מתוך כלי שרת כנגד שמיטה שהסכין של כלי שרת מקדש את הדם ומתן כלי להקדיש הקומץ בכלי שרת שני כנגד קבלת דם הולכה כנגד הולכה והקטרת הקומץ כנגד זריקת הדם: **ש**מם **ה**וא. ושוב אינה שותה דלמאנן צעינן למשרייה: **ה**רי **ה**יא **כ**כל **ה**מנחות. שאירע צהן פסול צין קמינא להקטרה ומישרף למטה: **ו**לא **ה**ספיק. כהן לאכול את השירים: **כ**יפרה. מנחה זו את ספיקה. האי כפרה לאו כפרת עון הוא ולא הזכרת עון אלא כפרה הראויה לה קאמרינן שעשתה מנחה זו בשעת הקטרת קומנא כל מה שהיו לה עדים לא היתה ראויה לקדש ואמו למימר מוציאין דבר שקדיש בכלי שרת לחולין: **ה**רי **ה**יא **כ**כל **ה**מנחות. שנטמאו עד שלא קדשו בכלי ותפדה ויציא צדמיה את המנחה: **ק**דש **ה**קומץ. שקמנא ונתן הקומץ בכלי שרת קדש בקדושת קומץ שהמנחה טעונה ארבע עבודות כנגד ארבע עבודות של דם וצחים קמינא מתוך כלי שרת כנגד שמיטה שהסכין של כלי שרת מקדש את הדם ומתן כלי להקדיש הקומץ בכלי שרת שני כנגד קבלת דם הולכה כנגד הולכה והקטרת הקומץ כנגד זריקת הדם: **ש**מם **ה**וא. ושוב אינה שותה דלמאנן צעינן למשרייה: **ה**רי **ה**יא **כ**כל **ה**מנחות. שאירע צהן פסול צין קמינא להקטרה ומישרף למטה: **ו**לא **ה**ספיק. כהן לאכול את השירים: **כ**יפרה. מנחה זו את ספיקה. האי כפרה לאו כפרת עון הוא ולא הזכרת עון אלא כפרה הראויה לה קאמרינן שעשתה מנחה זו בשעת הקטרת קומנא כל מה שהיו לה עדים לא היתה ראויה לקדש ואמו למימר מוציאין דבר שקדיש בכלי שרת לחולין: **ה**רי **ה**יא **כ**כל **ה**מנחות. שנטמאו עד שלא קדשו בכלי ותפדה ויציא צדמיה את המנחה: **ק**דש **ה**קומץ. שקמנא ונתן הקומץ בכלי שרת קדש בקדושת קומץ שהמנחה טעונה ארבע עבודות כנגד ארבע עבודות של דם וצחים קמינא מתוך כלי שרת כנגד שמיטה שהסכין של כלי שרת מקדש את הדם ומתן כלי להקדיש הקומץ בכלי שרת שני כנגד קבלת דם הולכה כנגד הולכה והקטרת הקומץ כנגד זריקת הדם: **ש**מם **ה**וא. ושוב אינה שותה דלמאנן צעינן למשרייה: **ה**רי **ה**יא **כ**כל **ה**מנחות. שאירע צהן פסול צין קמינא להקטרה ומישרף למטה: **ו**לא **ה**ספיק. כהן לאכול את השירים: **כ**יפרה. מנחה זו את ספיקה. האי כפרה לאו כפרת עון הוא ולא הזכרת עון אלא כפרה הראויה לה קאמרינן שעשתה מנחה זו בשעת הקטרת קומנא כל מה שהיו לה עדים לא היתה ראויה לקדש ואמו למימר מוציאין דבר שקדיש בכלי שרת לחולין: **ה**רי **ה**יא **כ**כל **ה**מנחות. שנטמאו עד שלא קדשו בכלי ותפדה ויציא צדמיה את המנחה: **ק**דש **ה**קומץ. שקמנא ונתן הקומץ בכלי שרת קדש בקדושת קומץ שהמנחה טעונה ארבע עבודות כנגד ארבע עבודות של דם וצחים קמינא מתוך כלי שרת כנגד שמיטה שהסכין של כלי שרת מקדש את הדם ומתן כלי להקדיש הקומץ בכלי שרת שני כנגד קבלת דם הולכה כנגד הולכה והקטרת הקומץ כנגד זריקת הדם: **ש**מם **ה**וא. ושוב אינה שותה דלמאנן צעינן למשרייה: **ה**רי **ה**יא **כ**כל **ה**מנחות. שאירע צהן פסול צין קמינא להקטרה ומישרף למטה: **ו**לא **ה**ספיק. כהן לאכול את השירים: **כ**יפרה. מנחה זו את ספיקה. האי כפרה לאו כפרת עון הוא ולא הזכרת עון אלא כפרה הראויה לה קאמרינן שעשתה מנחה זו בשעת הקטרת קומנא כל מה שהיו לה עדים לא היתה ראויה לקדש ואמו למימר מוציאין דבר שקדיש בכלי שרת לחולין: **ה**רי **ה**יא **כ**כל **ה**מנחות. שנטמאו עד שלא קדשו בכלי ותפדה ויציא צדמיה את המנחה: **ק**דש **ה**קומץ. שקמנא ונתן הקומץ בכלי שרת קדש בקדושת קומץ שהמנחה טעונה ארבע עבודות כנגד ארבע עבודות של דם וצחים קמינא מתוך כלי שרת כנגד שמיטה שהסכין של כלי שרת מקדש את הדם ומתן כלי להקדיש הקומץ בכלי שרת שני כנגד קבלת דם הולכה כנגד הולכה והקטרת הקומץ כנגד זריקת הדם: **ש**מם **ה**וא. ושוב אינה שותה דלמאנן צעינן למשרייה: **ה**רי **ה**יא **כ**כל **ה**מנחות. שאירע צהן פסול צין קמינא להקטרה ומישרף למטה: **ו**לא **ה**ספיק. כהן לאכול את השירים: **כ**יפרה. מנחה זו את ספיקה. האי כפרה לאו כפרת עון הוא ולא הזכרת עון אלא כפרה הראויה לה קאמרינן שעשתה מנחה זו בשעת הקטרת קומנא כל מה שהיו לה עדים לא היתה ראויה לקדש ואמו למימר מוציאין דבר שקדיש בכלי שרת לחולין: **ה**רי **ה**יא **כ**כל **ה**מנחות. שנטמאו עד שלא קדשו בכלי ותפדה ויציא צדמיה את המנחה: **ק**דש **ה**קומץ. שקמנא ונתן הקומץ בכלי שרת קדש בקדושת קומץ שהמנחה טעונה ארבע עבודות כנגד ארבע עבודות של דם וצחים קמינא מתוך כלי שרת כנגד שמיטה שהסכין של כלי שרת מקדש את הדם ומתן כלי להקדיש הקומץ בכלי שרת שני כנגד קבלת דם הולכה כנגד הולכה והקטרת הקומץ כנגד זריקת הדם: **ש**מם **ה**וא. ושוב אינה שותה דלמאנן צעינן למשרייה: **ה**רי **ה**יא **כ**כל **ה**מנחות. שאירע צהן פסול צין קמינא להקטרה ומישרף למטה: **ו**לא **ה**ספיק. כהן לאכול את השירים: **כ**יפרה. מנחה זו את ספיקה. האי כפרה לאו כפרת עון הוא ולא הזכרת עון אלא כפרה הראויה לה קאמרינן שעשתה מנחה זו בשעת הקטרת קומנא כל מה שהיו לה עדים לא היתה ראויה לקדש ואמו למימר מוציאין דבר שקדיש בכלי שרת לחולין: **ה**רי **ה**יא **כ**כל **ה**מנחות. שנטמאו עד שלא קדשו בכלי ותפדה ויציא צדמיה את המנחה: **ק**דש **ה**קומץ. שקמנא ונתן הקומץ בכלי שרת קדש בקדושת קומץ שהמנחה טעונה ארבע עבודות כנגד ארבע עבודות של דם וצחים קמינא מתוך כלי שרת כנגד שמיטה שהסכין של כלי שרת מקדש את הדם ומתן כלי להקדיש הקומץ בכלי שרת שני כנגד קבלת דם הולכה כנגד הולכה והקטרת הקומץ כנגד זריקת הדם: **ש**מם **ה**וא. ושוב אינה שותה דלמאנן צעינן למשרייה: **ה**רי **ה**יא **כ**כל **ה**מנחות. שאירע צהן פסול צין קמינא להקטרה ומישרף למטה: **ו**לא **ה**ספיק. כהן לאכול את השירים: **כ**יפרה. מנחה זו את ספיקה. האי כפרה לאו כפרת עון הוא ולא הזכרת עון אלא כפרה הראויה לה קאמרינן שעשתה מנחה זו בשעת הקטרת קומנא כל מה שהיו לה עדים לא היתה ראויה לקדש ואמו למימר מוציאין דבר שקדיש בכלי שרת לחולין: **ה**רי **ה**יא **כ**כל **ה**מנחות. שנטמאו עד שלא קדשו בכלי ותפדה ויציא צדמיה את המנחה: **ק**דש **ה**קומץ. שקמנא ונתן הקומץ בכלי שרת קדש בקדושת קומץ שהמנחה טעונה ארבע עבודות כנגד ארבע עבודות של דם וצחים קמינא מתוך כלי שרת כנגד שמיטה שהסכין של כלי שרת מקדש את הדם ומתן כלי להקדיש הקומץ בכלי שרת שני כנגד קבלת דם הולכה כנגד הולכה והקטרת הקומץ כנגד זריקת הדם: **ש**מם **ה**וא. ושוב אינה שותה דלמאנן צעינן למשרייה: **ה**רי **ה**יא **כ**כל **ה**מנחות. שאירע צהן פסול צין קמינא להקטרה ומישרף למטה: **ו**לא **ה**ספיק. כהן לאכול את השירים: **כ**יפרה. מנחה זו את ספיקה. האי כפרה לאו כפרת עון הוא ולא הזכרת עון אלא כפרה הראויה לה קאמרינן שעשתה מנחה זו בשעת הקטרת קומנא כל מה שהיו לה עדים לא היתה ראויה לקדש ואמו למימר מוציאין דבר שקדיש בכלי שרת לחולין: **ה**רי **ה**יא **כ**כל **ה**מנחות. שנטמאו עד שלא קדשו בכלי ותפדה ויציא צדמיה את המנחה: **ק**דש **ה**קומץ. שקמנא ונתן הקומץ בכלי שרת קדש בקדושת קומץ שהמנחה טעונה ארבע עבודות כנגד ארבע עבודות של דם וצחים קמינא מתוך כלי שרת כנגד שמיטה שהסכין של כלי שרת מקדש את הדם ומתן כלי להקדיש הקומץ בכלי שרת שני כנגד קבלת דם הולכה כנגד הולכה והקטרת הקומץ כנגד זריקת הדם: **ש**מם **ה**וא. ושוב אינה שותה דלמאנן צעינן למשרייה: **ה**רי **ה**יא **כ**כל **ה**מנחות. שאירע צהן פסול צין קמינא להקטרה ומישרף למטה: **ו**לא **ה**ספיק. כהן לאכול את השירים: **כ**יפרה. מנחה זו את ספיקה. האי כפרה לאו כפרת עון הוא ולא הזכרת עון אלא כפרה הראויה לה קאמרינן שעשתה מנחה זו בשעת הקטרת קומנא כל מה שהיו לה עדים לא היתה ראויה לקדש ואמו למימר מוציאין דבר שקדיש בכלי שרת לחולין: **ה**רי **ה**יא **כ**כל **ה**מנחות. שנטמאו עד שלא קדשו בכלי ותפדה ויציא צדמיה את המנחה: **ק**דש **ה**קומץ. שקמנא ונתן הקומץ בכלי שרת קדש בקדושת קומץ שהמנחה טעונה ארבע עבודות כנגד ארבע עבודות של דם וצחים קמינא מתוך כלי שרת כנגד שמיטה שהסכין של כלי שרת מקדש את הדם ומתן כלי להקדיש הקומץ בכלי שרת שני כנגד קבלת דם הולכה כנגד הולכה והקטרת הקומץ כנגד זריקת הדם: **ש**מם **ה**וא. ושוב אינה שותה דלמאנן צעינן למשרייה: **ה**רי **ה**יא **כ**כל **ה**מנחות. שאירע צהן פסול צין קמינא להקטרה ומישרף למטה: **ו**לא **ה**ספיק. כהן לאכול את השירים: **כ**יפרה. מנחה זו את ספיקה. האי כפרה לאו כפרת עון הוא ולא הזכרת עון אלא כפרה הראויה לה קאמרינן שעשתה מנחה זו בשעת הקטרת קומנא כל מה שהיו לה עדים לא היתה ראויה לקדש ואמו למימר מוציאין דבר שקדיש בכלי שרת לחולין: **ה**רי **ה**יא **כ**כל **ה**מנחות. שנטמאו עד שלא קדשו בכלי ותפדה ויציא צדמיה את המנחה: **ק**דש **ה**קומץ. שקמנא ונתן הקומץ בכלי שרת קדש בקדושת קומץ שהמנחה טעונה ארבע עבודות כנגד ארבע עבודות של דם וצחים קמינא מתוך כלי שרת כנגד שמיטה שהסכין של כלי שרת מקדש את הדם ומתן כלי להקדיש הקומץ בכלי שרת שני כנגד קבלת דם הולכה כנגד הולכה והקטרת הקומץ כנגד זריקת הדם: **ש**מם **ה**וא. ושוב אינה שותה דלמאנן צעינן למשרייה: **ה**רי **ה**יא **כ**כל **ה**מנחות. שאירע צהן פסול צין קמינא להקטרה ומישרף למטה: **ו**לא **ה**ספיק. כהן לאכול את השירים: **כ**יפרה. מנחה זו את ספיקה. האי כפרה לאו כפרת עון הוא ולא הזכרת עון אלא כפרה הראויה לה קאמרינן שעשתה מנחה זו בשעת הקטרת קומנא כל מה שהיו לה עדים לא היתה ראויה לקדש ואמו למימר מוציאין דבר שקדיש בכלי שרת לחולין: **ה**רי **ה**יא **כ**כל **ה**מנחות. שנטמאו עד שלא קדשו בכלי ותפדה ויציא צדמיה את המנחה: **ק**דש **ה**קומץ. שקמנא ונתן הקומץ בכלי שרת קדש בקדושת קומץ שהמנחה טעונה ארבע עבודות כנגד ארבע עבודות של דם וצחים קמינא מתוך כלי שרת כנגד שמיטה שהסכין של כלי שרת מקדש את הדם ומתן כלי להקדיש הקומץ בכלי שרת שני כנגד קבלת דם הולכה כנגד הולכה והקטרת הקומץ כנגד זריקת הדם: **ש**מם **ה**וא. ושוב אינה שותה דלמאנן צעינן למשרייה: **ה**רי **ה**יא **כ**כל **ה**מנחות. שאירע צהן פסול צין קמינא להקטרה ומישרף למטה: **ו**לא **ה**ספיק. כהן לאכול את השירים: **כ**יפרה. מנחה זו את ספיקה. האי כפרה לאו כפרת עון הוא ולא הזכרת עון אלא כפרה הראויה לה קאמרינן שעשתה מנחה זו בשעת הקטרת קומנא כל מה שהיו לה עדים לא היתה ראויה לקדש ואמו למימר מוציאין דבר שקדיש בכלי שרת לחולין: **ה**רי **ה**יא **כ**כל **ה**מנחות. שנטמאו עד שלא קדשו בכלי ותפדה ויציא צדמיה את המנחה: **ק**דש **ה**קומץ. שקמנא ונתן הקומץ בכלי שרת קדש בקדושת קומץ שהמנחה טעונה ארבע עבודות כנגד ארבע עבודות של דם וצחים קמינא מתוך כלי שרת כנגד שמיטה שהסכין של כלי שרת מקדש את הדם ומתן כלי להקדיש הקומץ בכלי שרת שני כנגד קבלת דם הולכה כנגד הולכה והקטרת הקומץ כנגד זריקת הד